

XCVIII.

Forslag til Lov

om

Indførelse af den danske Lovgivning om Veje og Gangstier i de sønderjydske Landsdele.

(Fremsat i Folketinget den 31. Januar 1922 af Minister for offentlige Arbejder *Stebsager*).

§ 1.

Den danske Lovgivning om Veje og Gangstier — derunder Lov Nr. 96 af 22. April 1904 om Snekastning og Lov Nr. 96 af 10. April 1895 om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje — indføres i de sønderjydske Landsdele.

Dog vil Udgifterne til Anlæg af nye Landeveje samt til Vedligeholdelse og Hovedstandsættelse saavel af disse som af de hidtilværende Provins- og Amtsveje fremdeles være at udrede efter de for vedkommende Kommuner Fællesudgifter gældende Regler, med mindre der for enkelte Vejstrækningers Vedkommende er truffet særlig Overenskomst mellem Kommunerne angaaende de nævnte Udgifters Afholdelse. Ligeledes forbliver det med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne til Landevejsgaderne ved det nu bestaaende Forhold.

§ 2.

Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til indtil videre at foretage saadanne Undtagelser fra de i § 1, 1. Punktum omhandlede Lovbestemmelser, som skønnes nødvendige af Hensyn til de særlige sønderjydske Forhold.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forinden Indlemmelsen af de sønderjydske Landsdele i Kongeriget Danmark var Vejene, der var inddelte i Hovedlandeveje, Bilandeveje og Biveje, i Henhold til tysk Lov af 26. Februar 1879 henlagte under den almindelige kommunale Administration. Hovedlandevejene (de saakaldte Provinsveje, der dog nærmest maatte betragtes som Statslandeveje) var underlagte Provinsen Slesvig-Holsten, medens

Bilandevejene (Kredsvejene) var underlagte Kredsdagene, og Bivejene bestyredes af Kommunerne.

Under Hensyn til det ønskelige i, at Vejforholdene i de sønderjydske Landsdele ordnedes paa lignende Maade som i den øvrige Del af Kongeriget, har Ministeren for offentlige Arbejder med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg afsluttet en Overenskomst med de 4 sønderjydske